

detection or cessation of offenses, detention or delivery of offenders, restoration of violations, citizens, elimination (minimization) of the consequences of a certain emergency situation.

It is noted that in most cases illegal actions are manifested in unreasonable restrictions on the rights and freedoms of citizens, unjustified inspections, detentions and searches, biased, untimely or incomplete information about the results of measures taken, and sometimes - drawing up documents with inaccurate data and falsification of evidence. In view of this, it is necessary to develop theoretical and practical problems of combat training in the framework of the action plan for the implementation of the concept of law enforcement, which provides for the improvement of the existing training system. Fundamentally new requirements for the quality of personnel training require a revision of the existing model of service and combat training in educational institutions with specific training conditions.

Keywords: *military-combat activity, law enforcement, rule of law, personnel training, control, supervision.*

УДК 342.341

DOI: 10.31733/2078-3566-2020-3-95-101

Станіслава МИРОНЮК[©]

кандидат юридичних наук, доцент
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

ПОНЯТТЯ, ПРИНЦИПИ ТА ВИДИ СЕРВІСНИХ ПОСЛУГ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ

Здійснено аналіз законодавчо визначених та потенційно ймовірних видів сервісних послуг, які надаються підрозділами Національної поліції. Виокремлено підстави, які вказують на необхідність розширення та нормативного закріплення сервісних послуг, які можуть надаватися підрозділами Національної поліції, наведено їх поняття та виокремлено принципи їх надання.

Ключові слова: *сервісно-обслуговуюча діяльність органів публічної влади, сервісні послуги Національної поліції, принципи сервісної діяльності Національної поліції.*

Постановка проблеми. Зважаючи на нову «обслуговуючу» функцію поліції, основним замовником поліцейських послуг є народ України, за рахунок сплати податків утримує поліцію, а тому повинен мати законодавчо визначені гарантії якісного сервісного обслуговування поліцією потреб населення у сфері забезпечення правопорядку та безпеки. Ст. 3 Закону України «Про Національну поліцію» нормативно визначені завдання поліції, які полягають у наданні поліцейських послуг у сферах: забезпечення публічної безпеки й порядку; охорони прав і свобод людини, а також інтересів суспільства й держави; протидії злочинності; надання в межах, визначених законом, послуг з допомоги особам, які з особистих, економічних, соціальних причин або внаслідок надзвичайних ситуацій потребують такої допомоги. Отже, законодавець вперше в законодавчому акті застосував поняття «поліцейські послуги», що вказує на позитивну тенденцію щодо переорієнтації діяльності певних підрозділів поліції на соціальну складову і що започатковує новий напрям діяльності поліції, який полягає в наданні соціальних та сервісних послуг суспільству та окремим його членам у межах здійснення правоохоронної діяльності [1]. Навіть наскрізний аналіз законодавства, а саме ст. 23 Закону вказує, що з 30 завдань поліції 11 з них, тобто майже 40 %, так чи інакше пов'язані з наданням поліцією соціальних та сервісних послуг в тих чи тих різновидах правоохоронної сфери, що ще раз вказує на суттєвість соціальної та сервісної функції поліції.

Отже, все вищезазначене вказує на необхідність вироблення ефективної та науково обґрунтованої національної моделі реалізації сервісної функції поліції. У межах вирішення цього комплексного завдання доцільно з'ясувати поняття, принципи та види сервісних послуг Національної поліції, що і визначає завдання дослідження в межах да-

ної наукової мету статті. Для досягнення загальної мети дослідження через виконання його завдань, необхідно визначити, що *предметом дослідження* будуть теоретико-правові понятійні категорії, вироблені теоретико-правовою та адміністративно-правовою наукою, які дають змогу визначити поняття сервісних послуг органів публічної влади загалом та Національної поліції зокрема; а також методи систематизації, які будуть використані для виокремлення видів таких послуг.

Аналіз публікацій, в яких започатковано вирішення цієї проблеми. Проблемні питання надання адміністративних, зокрема поліцейських, послуг були предметом наукових досліджень у наукових працях В. Б. Авер'янова, С. М. Алфьорова, М. І. Ануфрієва, О. М. Бандурки, В. О. Басс, О. І. Безпалової, В. М. Бесчастного, Ю. П. Битяка, Д. О. Власенка, В. В. Галуцька, Ю. В. Гаруста, В. М. Гарашука, О. П. Гетманець, І. П. Голосніченка, В. Л. Грохольського, М. П. Гурковського, С. М. Гусарова, С. Л. Дембіцької, С. Ф. Денисюка, О. Ю. Дрозда, О. В. Джафарової, Е. В. Женеску, О. Ю. Іващенко, М. О. Колесникової, Т. О. Коломоєць, В. К. Колпакова, А. Т. Комзюка, М. В. Корнієнка, О. М. Ключова, К. Б. Левченко, М. В. Лошицького, О. І. Миколенка, Я. Б. Михайлюка, А. В. Міськевича, А. А. Манжули, О. М. Музичука, О. В. Негодченка, М. Б. Остраха, В. П. Пархоменка, В. В. Петювки, Г. М. Писаренка, А. М. Подольки, Т. О. Проценка, А. І. Сасенка, В. І. Сіверіна, О. В. Таможнього, К. А. Фуглевича, В. Д. Щербаня. Однак комплексного аналізу поняття, змісту та видів сервісних послуг поліції в межах монографічного дослідження виконано не було. Тому відсутність монографічної літератури свідчить, що цей напрям є новим і недостатньо розвинутим, а також про складність питання і недостатню увагу до нього вчених-правознавців.

Виклад основного матеріалу. На виконання завдань дослідження в межах цієї наукової статті необхідно з'ясувати поняття сервісних послуг Національної поліції, розкрити їх зміст та виокремити їх види.

Контент-аналіз вітчизняного законодавства свідчить, що поняття сервісної діяльності відсутнє. Аналіз довідникових джерел вказує на те, що під сервісом розуміється: обслуговування населення, забезпечення його побутових потреб [2]; (англ. service – прислужування, праця, служба, від лат. servitium – рабство, неволя) – система (комплекс) екон., орг., тех., правових та ін. заходів, спрямованих на обслуговування і ремонт тех. і трансп. засобів, складних побут. товарів, комунал. обладнання, комп'ютер., техніки тощо [3]. Сервісна діяльність тлумачиться як вид діяльності, спрямованої на задоволення потреби людей шляхом надання індивідуальних послуг, сервісною діяльністю займаються індивідуальні підприємці і сервісні організації (у тому числі державні органи), результатом їх праці є послуга як результат безпосередньої взаємодії виконавця і споживача (замовника), а також власної діяльності виконавця щодо задоволення потреби людини [4, с.9]. Під сервісною діяльністю органів публічної влади розуміють функцію публічного врядування, сутність якої полягає в наданні управлінських послуг фізичним та юридичним особам, які є їх одержувачами – клієнтами (споживачами), а публічні службовці – надавачами (виконавцями), що реалізують ці послуги від імені держави [5, с. 123]. Навіть Вікіпедія сервісну функцію тлумачить як діяльність по наданню послуги (англ. service) [6]. Вищеозначене дозволяє зробити проміжний висновок, що будь-яка сервісна діяльність органу публічної влади – це діяльність державних інституцій щодо надання публічних (адміністративних) послуг. Щодо тлумачень сервісної діяльності органів публічної влади, які вироблені наукою адміністративного права та державного управління, то вони дуже схожі з невеликими відхиленнями. Зокрема, академік В. Б. Авер'янов зазначав, що сервісна діяльність органів публічної влади – це діяльність відповідних державних органів, що пов'язана з розглядом і вирішенням різних індивідуальних звернень приватних (фізичних і юридичних) осіб із приводу реалізації їхніх суб'єктивних прав і охоронюваних законом інтересів; наданням конкретним приватним особам адміністративних (управлінських) послуг у вигляді дозвільно-ліцензійних, реєстраційних та інших подібних дій; прийняттям індивідуальних зобов'язуючих рішень щодо приватних осіб із питань виконання ними різних обов'язків, передбачених законом, а також вирішенням так званих «публічних» справ (наприклад, із питань відселення людей під час будівництва шляхів, мостів, енергетичних мереж, відведення земель для загальнодержавних потреб тощо); здійсненням позасудового розгляду адміністративно-правових спорів у порядку адміністративного розгляду скарг приватних осіб; вжиттям щодо громадян заходів адміністративного примусу, насамперед заходів адміністративної відповідальності [7, с.167]. В. Р. Біла зазначає, що публічно-сервісна діяльність органів

публічної адміністрації щодо задоволення певних потреб особи, яка здійснюється за її зверненням, полягає в реалізації її суб'єктивних прав суб'єктами владних повноважень та полягає в наданні адміністративних (управлінських) послуг [8, с. 244]. Зі свого боку, О. В. Джафарова, досліджуючи публічно-сервісну функцію поліції, вказує на доцільність розглядати публічно-сервісну діяльність Національної поліції в широкому та вузькому розуміннях [9, с. 57]. У широкому розумінні як нормативно визначену діяльність спеціально створеної державної інституції, яка спрямована на виконання завдань та функцій держави щодо забезпечення прав і свобод людини, а також захист інтересів суспільства й держави, підтримання публічного порядку та безпеки, протидії злочинності; у вузькому – діяльність, спрямована на надання публічних послуг у сфері публічної безпеки і порядку, що здійснюється за заявою фізичних і юридичних осіб та спрямована на набуття, зміну чи припинення прав або обов'язків у відповідній сфері публічних відносин [9, с. 55]. Підтримуючи вищевказану позицію, В. А. Троян систематизує публічно-сервісну діяльність Національної поліції за такими напрямками: 1) публічно-сервісна діяльність, пов'язана з видачею документів дозвільного характеру щодо вогнепальної зброї, боєприпасів, інших предметів; 2) публічно-сервісна діяльність у сфері дорожнього руху; 3) публічно-сервісна діяльність у сфері охоронної діяльності (охорона майна громадян, організацій, а також об'єктів, що підлягають обов'язковій охороні тощо) [10, с. 93].

Погоджуючись з позицією вищевказаних вчених, зазначимо, що зважаючи на значну кількість нормативних актів, що регламентують діяльність МВС та Національної поліції у сфері надання послуг, а також наукових підходів до розуміння поняття «адміністративні послуги», необхідно чітко вказати на співвідношення таких понять, як «поліцейські послуги» та «сервісні послуги». На нашу думку, усі послуги, які надаються Національною поліцією та іншими центральними органами виконавчої влади, є адміністративними, оскільки вони пов'язані з реалізацією владних повноважень органами публічної адміністрації, МВС та Національною поліцією (у сфері внутрішніх справ), що спричиняє набуття, зміну чи припинення прав та/або обов'язків фізичної (юридичної) особи відповідно до закону. Водночас підтримуємо позицію Д. Йосифовича, який зазначає, що послуги, що надає Національна поліція, виконуючи свої основні завдання, визначені Законом України «Про Національну поліцію», треба вважати поліцейськими, а послуги, що надаються Національною поліцією та МВС у сфері внутрішніх справ з метою створення умов для реалізації фізичними та юридичними особами прав, свобод і законних інтересів за їх заявою, доцільно вважати сервісними [11, с. 134]. Резюмуючи вищеозначене, запропонуємо власне поняття сервісно-обслуговуючої діяльності Національної поліції як визначеної законом та упорядкованої на підзаконному рівні діяльності щодо надання адміністративних сервісних послуг, спрямованих на реалізацію прав фізичних та юридичних осіб та задоволення потреб засобом комунікації з Національною поліцією [12, с. 235].

Сервісно-обслуговуюча діяльність Національної поліції, тобто діяльність з надання сервісних послуг, базується на таких принципах:

– принцип єдиного вікна, який передбачає виключення або максимально можливе обмеження участі заявників у процесах збору з різних інстанцій та надання в різні інстанції різних документів і довідок, що підтверджують права заявників на отримання сервісної послуги. Цей принцип набув обов'язковості з прийняттям Закону «Про адміністративні послуги», який визначив необхідність надання схожих за своєю сутністю адміністративних послуг через звернення до центрів надання адміністративних послуг (далі – ЦНАП) [13]. За таким принципом на сьогодні діють сервісні центри МВС, діяльність яких регулюється відповідним Положенням [14];

– принцип дебіюрократизації (невтручання), який передбачає обмеження втручання посадових осіб в процедуру надання сервісної послуги, що досягається можливістю подання заявки онлайн, подання документів через електронну чергу, отримання документів кур'єрською доставкою та інше (так званий принцип «мінімальної наявності людського чинника»);

– принцип підвищення ефективності, доступності та відкритості інформації щодо діяльності публічного органу по наданню сервісної послуги (принцип транспарентності), який покладає на сервісний орган обов'язок оприлюднювати проміжкові результати надання сервісної адміністративної послуги (СМС інформування, повідомлення на електронну пошту заявника послуги про прийняття документів до виконання, про результати

виконання звернення), що передбачено Законом України «Про доступ до публічної інформації» [15];

– принцип єдиних критеріїв оцінювання якості публічних послуг, який реалізується шляхом проведення регулярних моніторингів, оприлюднення результатів розгляду звернень за отриманням послуги, результатів опитувань одержувачів публічних послуг та ін.;

– принцип доступності публічних послуг реалізується через можливість споживачів послуги мати легкий доступ до органів публічної влади в зручний час, причому інформація про порядок надання послуг має надаватися простою й зрозумілою мовою (наприклад, мережа регіональних сервісних центрів МВС є досить розгалуженою, один центр не більше ніж на 3–5 адміністративних районів);

– принцип запобігання та протидії корупції під час надання послуги (зокрема, такі запобіжники: електронна черга, знаходження адміністраторів надання послуг та клієнтів в єдиному відкритому залі, оплата послуги через банківські установи, наявність камер спостереження та фото-відеозапису, мінімізація телефонного права та ін.);

– принцип економії часу, який передбачає чіткий часовий регламент на надання кожної сервісної послуги, чітко прописаний в інформаційній картці надання сервісної послуги, що знаходиться в доступному місці ЦНАП;

– принцип оскарження, який полягає в тому, що процедура (рішення, дія чи бездіяльність органу публічної влади) по наданню сервісної послуги може бути оскаржена до суду, а захист прав заявника послуги буде здійснюватись у судовому порядку під час розгляду адміністративної справи у порядку, визначеному Кодексом адміністративного судочинства України (далі – КАСУ) [16].

Потрібно зауважити, що нормативне закріплення поняття та видів «сервісних послуг» як різновиду адміністративних послуг, що надаються МВС (у тому числі НПУ), на сьогодні відсутнє, спроба їх унормувати з'явилась з моменту прийняття Верховною Радою України у першому читанні проекту Закону України «Про сервісні послуги та сервісні центри Міністерства внутрішніх справ України» від 6 квітня 2015 року № 2567 [17], який наразі знятий з розгляду ВРУ. Цим Проектом Закону пропонувався закріпити види сервісних послуг, які надаються МВС (50 видів послуг), основними з яких є: видача реєстраційного свідоцтва на зброю; видача дозволу (оформлення документів) на відкриття та функціонування об'єктів дозвільної системи; видача посвідчення водія транспортного засобу; видача міжнародного посвідчення водія транспортного засобу; реєстрація, перереєстрація колісних транспортних засобів усіх категорій, мототранспорту, причепів, мопедів з видачею свідоцтва про реєстрацію або його дублікату, зняття з обліку транспортного засобу; видача довідки про відсутність (наявність) судимості або обмежень, передбачених кримінально-процесуальним законодавством України; визначення ринкової вартості зброї, транспортних засобів тощо. Водночас зараз найбільш вдалою спробою об'єднати адміністративні (сервісні) послуги, які надаються МВС (НПУ), є створення сервісних центрів МВС, метою діяльності яких є надання сервісних послуг щодо задоволення потреб фізичних і юридичних осіб в отриманні послуг, запровадження сучасних технологій, поліпшення обслуговування споживачів послуг з оформлення дозволів, посвідчень, свідоцтв, довідок, дублікатів документів, полегшення отримання цих послуг для громадян, запобігання проявам корупції у цій сфері. Водночас цим нормативним актом закріплені не всі види сервісних послуг, які надаються МВС (НПУ).

Щодо сервісних послуг, які надаються підрозділами Національної поліції, то їх система більш-менш нормативно визначена. Зокрема, Постановою КМУ від 4 червня 2007 р. № 795 «Про затвердження переліку платних послуг, які надаються підрозділами Міністерства внутрішніх справ, Національної поліції та Державної міграційної служби, і розміру плати за їх надання», визначено перелік платних послуг, які надаються безпосередньо підрозділами Національної поліції, зокрема до них належать: 1) видача дозволів на придбання і перевезення вогнепальної зброї, боєприпасів, інших предметів, на які поширюється дозвільна система фізичним та юридичним особам; 2) видача дозволу на зберігання і носіння (реєстрація, перереєстрація) нагородної зброї, мисливської, холодної, пневматичної зброї, інших предметів, на які поширюється дозвільна система; 3) переоформлення зброї за місцем її обліку з одного власника на іншого; 4) видача дозволу (оформлення документів) на відкриття та функціонування об'єктів дозвільної системи, що працюють з вибуховими матеріалами, піротехнічних майстерень та інших об'єктів

відповідно до Положення про дозвільну систему, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 жовтня 1992 р. № 576; 5) видача дублікатів документів дозвільного характеру, у разі їх втрати або пошкодження; 6) видача ліцензії на виробництво та ремонт вогнепальної зброї невійськового призначення і боєприпасів до неї, холодної зброї, пневматичної зброї калібру понад 4,5 міліметра і швидкістю польоту кулі понад 100 метрів на секунду, торгівля вогнепальною зброєю невійськового призначення та боєприпасами до неї, холодною зброєю, пневматичною зброєю калібру понад 4,5 міліметра і швидкістю польоту кулі понад 100 метрів на секунду, на виробництво спеціальних засобів, заряджених речовинами сльозоточивої та дратівної дії, індивідуального захисту, активної оборони та їх продаж, надання послуг з охорони власності та громадян, на провадження діяльності, пов'язаної з виробництвом, торгівлею піротехнічними засобами, на провадження діяльності, пов'язаної з наданням послуг стрільбищами невійськового призначення та функціонування мисливських стендів; 7) оформлення ліцензії, видача дублікату ліцензії, видача копії ліцензії; 8) оформлення та видача дозволу на перевезення надгабаритних, великовагових вантажів та документів щодо погодження маршрутів дорожнього перевезення небезпечних вантажів [18]. Зараз, не вдаючись до аналізу правових підстав та порядку надання сервісних послуг, які надаються підрозділами Національної поліції, потрібно зазначити, що на відміну від соціальних послуг, які входять в коло основних функцій поліції і здійснюються на безоплатній основі, сервісні послуги надаються в порядку надання платних адміністративних послуг, однак надаються не з метою отримання прибутку, а з метою компенсації витрат на залучення поліцейських та ресурсів поліції для забезпечення певного сервісу, наприклад, супроводження поліцейськими автомобілями переміщення автодорогами великогабаритних вантажів.

Висновки. З огляду на вищевикладене потрібно зазначити, що під сервісними послугами, які надаються підрозділами Національної поліції, треба визнати комплекс адміністративних послуг, що здійснюються, як правило, на платних засадах за сприяння кадрового, ресурсного, інформаційного забезпечення поліції з метою реалізації законних прав і свобод громадян та юридичних осіб. Реалізація цих послуг має здійснюватись на основі дотримання єдиних принципів надання адміністративних послуг та на підставі інформаційних карток надання кожної сервісної послуги, які мають бути розроблені на виконання вимог Закону України «Про адміністративні послуги», затверджені наказом голови Національної поліції або міністра МВС та доступні для споживачів таких послуг.

Список використаних джерел

1. Про Національну поліцію : Закон України від 2 липня 2015 року. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 40-41. Ст. 379.
2. Академічний тлумачний словник (1970–1980) : в 11 т. URL: <http://sum.in.ua/s/servis> (дата звернення: 20.09.2020).
3. Юридична енциклопедія : у 6 т. / ред. кол. Ю. С. Шемшученко (відп. ред.) та ін. Київ : Українська енциклопедія ім. М. П. Бажана, 2003. Т. 5 : П. С. 736 с.
4. Романович Ж. А., Калачев С. Л. Сервисная деятельность : учебник / под общ. ред. Ж. А. Романовича. Москва : ИТК «Дашков и К^о», 2005. 165 с.
5. Куйбіда В. С., Білинська М. М., Петроє О. М. Публічне управління: термінологічний словник : навч. посіб. Київ : НАДУ, 2018. 224 с.
6. Послуга (англ. *service*). URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9F%D0%BE%D1%81%D0%BB%D1%83%D0%B3%D0%B0> (дата звернення: 20.09.2020).
7. Авер'янов В. Б., Деречь В. А., Школик А. М. Державне управління: європейські стандарти, досвід та адміністративне право / за заг. ред. В. Б. Авер'янова. Київ : Юстініан, 2007. 288 с.
8. Біла В. Р. Особливості адміністративно-договірних відносин за участю органів Державної податкової служби. *Радник*. URL: <http://radnuk.info/pidrychnuku/admin-pravo/493-stetsenko/21399-2012-06-19-22-07-49> (дата звернення: 20.09.2020).
9. Джафарова О. В. Щодо розуміння категорії «публічно-сервісна діяльність» Національної поліції. *Безпека дорожнього руху: правові та організаційні аспекти* : матеріали XI Міжнар. наук.-практ. конф. (Кривий Ріг, 22 листоп. 2016 р.) / Донец. юрид. ін-т МВС України. Кривий Ріг, 2016. С. 55–58.
10. Троян В. А. Поняття та види публічно-сервісної діяльності Національної поліції України. *Право і безпека*. 2016. № 4 (63). с. 90–94.
11. Йосифович Д. Надання адміністративних послуг Міністерством внутрішніх справ

України та Національною поліцією. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. Серія : юридичні науки. 2017. № 1. С. 131–137.

12. Миронюк С. А. Поняття та види соціальних та сервісних послуг Національної поліції. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2019. № 3. С. 231–234.

13. Про адміністративні послуги : Закон України від 6 верес. 2012 р. № 5203-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2013. № 32. С. 1705.

14. Про затвердження Положення про територіальний сервісний центр МВС : наказ МВС України від 29.12.2015 № 1646. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0156-16#Text> (дата звернення: 20.09.2020).

15. Про доступ до публічної інформації : Закон України від 13 січ. 2011 р. № 2939-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2011. № 32. С. 1491.

16. Кодекс адміністративного судочинства України : Закон України від 3 жовтня 2017 року № 2147-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2017. № 48. Ст. 436.

17. Про сервісні послуги та сервісні центри Міністерства внутрішніх справ України : Проект Закону України. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=54676 (дата звернення: 20.09.2020).

18. Про затвердження переліку платних послуг, які надаються підрозділами Міністерства внутрішніх справ, Національної поліції та Державної міграційної служби, і розміру плати за їх надання : Постанова КМУ від 4 червня 2007 р. № 795. *Офіційний вісник України*. 2007. № 42. Ст. 1671. С. 69.

Надійшла до редакції 17.09.2020

References

1. Pro Natsionalnu politsiuu [About the National Police] : Zakon Ukrainy vid 2 lyupnia 2015 roku. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 2015. № 40-41. St. 379. [in Ukr.].

2. Akademichnyi tlumachnyi slovnyk (1970–1980) [Academic Explanatory Dictionary (1970–1980)] : v 11 t. URL: <http://sum.in.ua/s/servis> (data zvernennia: 20.09.2020). [in Ukr.].

3. Yurydychna entsyklopediia [Legal encyclopedia] : u 6 t. / red. kol. Yu. S. Shemshuchenko (vidp. red.) ta in. Kyiv : Ukrainska entsyklopediia im. M. P. Bazhana, 2003. T. 5 : P. S. 736 s. 4. [in Ukr.].

4. Romanovich Zh. A., Kalachev S. L. Servisnaya deyatelnost [Service activities] : uchebnyk / pod obsh. red. Zh. A. Romanovicha. Moskva : ITK «Dashkov i K °», 2005. 165 s. [in Rus.].

5. Kuibida V. S., Bilynska M. M., Petroie O. M. Publichne upravlinnia: terminolohichni slovnyk [Public administration: a glossary] : navch. posib. Kyiv : NADU, 2018. 224 c. [in Ukr.].

6. Posluha [Service] (anhl. service). URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9F%D0%BE%D1%81%D0%BB%D1%83%D0%B3%D0%B0> (data zvernennia: 20.09.2020). [in Ukr.].

7. Averianov V. B., Derets V. A., Shkolyk A. M. Derzhavne upravlinnia: yevropeiski standarty, dosvid ta administratyvne pravo [Public administration: European standards, experience and administrative law] / za zah. red. V. B. Averianova. Kyiv : Yustinian, 2007. 288 s. [in Ukr.].

8. Bila V. R. Osoblyvosti administrativno-dohovirnykh vidnosyn za uchastiu orhaniv Derzhavnoi podatkovoi sluzhby [Features of administrative-contractual relations with the participation of the State Tax Service]. *Radnyk*. URL: <http://radnyk.info/pidrychnuku/admin-pravo/493-stetsenko/21399-2012-06-19-22-07-49> (data zvernennia: 20.09.2020). [in Ukr.].

9. Dzhafarova O. V. Shchodo rozuminnia katehorii «publichno-servisna diialnist» Natsionalnoi politsii. Bezpeka dorozhnogo rukhu: pravovi ta orhanizatsiini aspekty [Regarding the understanding of the category "public service activities" of the National Police] : materialy XI Mizhnar. nauk.-prakt. konf. (Kryvyi Rih, 22 lystop. 2016 r.) / Donets. yuryd. in-t MVS Ukrainy. Kryvyi Rih, 2016. S. 55–58. [in Ukr.].

10. Troian V. A. Poniattia ta vydy publichno-servisnoi diialnosti Natsionalnoi politsii Ukrainy [Concepts and types of public service activities of the National Police of Ukraine]. *Pravo i bezpeka*. 2016. № 4 (63). s. 90–94. [in Ukr.].

11. Yosyfovych D. Nadannia administrativnykh posluh Ministerstvom vnutrishnikh sprav Ukrainy ta Natsionalnoiu politsiieiu [Provision of administrative services by the Ministry of Internal Affairs of Ukraine and the National Police]. *Visnyk Natsionalnoho universytetu «Lvivska politehnika»*. Seriia : yurydychni nauky. 2017. № 1. S. 131–137. [in Ukr.].

12. Myroniuk S. A. Poniattia ta vydy sotsialnykh ta servisnykh posluh Natsionalnoi politsii [Concepts and types of social and service services of the National Police]. *Yurydychni naukovyi elektronnyi zhurnal*. 2019. № 3. S. 231–234. [in Ukr.].

13. Pro administrativni posluhy [About administrative services] : Zakon Ukrainy vid 6 veres. 2012 r. № 5203-VI. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 2013. № 32. S. 1705. [in Ukr.].

14. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro terytorialnyi servisnyi tsentr MVS [On approval of the Regulations on the territorial service center of the Ministry of Internal Affairs] : nakaz MVS Ukrainy vid 29.12.2015 № 1646. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0156-16#Text> (data zvernennia: 20.09.2020). [in Ukr.].

15. Pro dostup do publichnoi informatsii [On access to public information] : Zakon Ukrainy vid

13 sich. 2011 r. № 2939-VI. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. 2011. № 32. S. 1491. [in Ukr.].

16. Kodeks administratyvnoho sudochynstva Ukrainy [Code of Administrative Procedure of Ukraine] : Zakon Ukrainy vid 3 zhovtnia 2017 roku № 2147-VIII. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. 2017. № 48. St. 436. [in Ukr.].

17. Pro servisni posluhy ta servisni tsentry Ministerstva vnutrishnikh sprav Ukrainy [About service services and service centers of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine] : Proiekt Zakonu Ukrainy. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=54676 (data zvernennia: 20.09.2020). [in Ukr.].

18. Pro zatverdzhennia pereliku platnykh posluh, yaki nadaiutsia pidrozdilamy Ministerstva vnutrishnikh sprav, Natsionalnoi politsii ta Derzhavnoi mihratsiinoi sluzhby, i rozmiru platy za yikh nadannia [On approval of the list of paid services provided by the units of the Ministry of Internal Affairs, the National Police and the State Migration Service, and the amount of payment for their provision] : Postanova KМУ vid 4 chervnia 2007 r. № 795. Ofitsiinyi visnyk Ukrainy. 2007. № 42. St. 1671. S. 69. [in Ukr.].

SUMMARY

Stanislava A. Myronyuk. Concepts, principles and types of services of the National Police.

The article is analyzed of the legislatively meaningful and potential types of service services, which are based on the reasons of the National Police. It is imperative to provide, as to indicate the need for the expansion of the normative consolidation of service services, as it is possible to press on the components of the National Police, introduced by the understanding and the principle of the support.

The article clarifies the need to develop an effective and scientifically sound national model for the implementation of the service function of the National Police. The own concept of service activity of the National Police as defined by law and regulated by law activities for the provision of administrative services aimed at realizing the rights of individuals and legal entities and meeting the needs of means of communication with the National Police is proposed.

The following principles of service activity of the National Police are singled out and disclosed: single window, debureaucratization (non-interference), increase of efficiency, availability and openness of information on activity of public body on service provision, availability of criteria for quality assessment of public services, availability of public services, prevention and counteraction corruption in the provision of services, saving time, appealing the procedure for providing the service.

It was found that the services of the National Police can be divided into the following types: related to the issuance of permits for firearms, ammunition and other items; in the field of traffic; in the field of security activities (protection of property of citizens, organizations, as well as objects subject to mandatory protection, etc.); in the field of admission to driving.

It is proved that the implementation of these services should be carried out on the basis of compliance with the unified prines of administrative services, and on the basis of information cards for each service to be developed to meet the requirements of the Law "On Administrative Services", approved by the Order of the National Police. available to consumers of such services.

Keywords: *service and service activities of public authorities, service services of the National Police, principle of service activities of the National Police.*